

[Finansministeren.]

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 102 af 14. Marts 1941 om Bevarelse af Enkepensionsret ved Separation og Skilsmisse.*

Det var oprindeligt saadan, at for saa vidt en Tjenestemand var blevet separeret eller skilt, var der ikke nogen Enkepensionsret for hans tidligere Hustru. Der blev imidlertid ved den nævnte Lov i 1941 efter en forudgaaende Udvalgsbehandling gennemført Regler, hvorefter der i et vist Omfang var Adgang til under visse Betingelser at bevare Enkepensionsretten, ogsaa i Tilfælde af, at Separation eller Skilsmisse havde fundet Sted.

Det blev, for at man kunde indhente de fornødne Erfaringer, fastsat, at denne Lov skulde forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1945—46. Man har imidlertid i de mellemliggende 5 Aar indhøstet overordentlig faa Erfaringer, idet der kun har været ganske faa Sager til Afgørelse, og da der ikke fra nogen Side har været Ønske om nu at foretage Ændringer, foreslaas det i Lovforslaget, at Revisionen udskydes 5 Aar endnu, til Rigsdagssamlingen 1950—51.

Jeg skal hermed anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Endelig har jeg den Ære over for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.*

Dette Forslag er i nøje Overensstemmelse med det, der er udarbejdet af den i Marts 1943 nedsatte Lønningskommission. Kun en enkelt Paragraf afviger fra Kommissionens Forslag, nemlig Lovforslagets sidste, Nr. 1001, der handler om Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden, hvilket Spørgsmaal Kommissionen ikke har taget Stilling til.

Den nedsatte Lønningskommission, der nu har afsluttet sit Arbejde med Statstjenestemændenes Forhold, og som, efter hvad der er mig meddelt, i Løbet af de nærmeste Dage ogsaa vil afgive Betænkning om Lønningslov for Folkeskolens og Folkekirkenes Tjenestemænd og i det hele i Løbet af ganske kort Tid gøre de resterende Spørgsmaal færdige, har haft en ganske tilsvarende Opgave som de 2 tidligere Lønningskommissioner, der nedsattes henholdsvis i 1917 og 1929, nemlig at stille Forslag om Ændringer i Lønninger og andre Bestemmelser, som har været gældende for Statens Tjenestemænd. Sammensætningen har ogsaa i det store og hele været den samme i de 3 Lønningskommis-

sioner, idet der i dem alle har været Repræsentanter saavel for de politiske Partier som for Tjenestemandsoverorganisationerne og Statens Administration. Der er ogsaa det fælles Træk for de 3 Kommissioner, at det i dem alle er lykkedes at opnaa Enighed inden for Kommissionen om alle de større og vigtigere Spørgsmaal og for saa vidt ogsaa om de fleste af Detailspørgsmaalene. For den nu foreliggende Betænkningss Vedkommende maa jeg dog tilføje, at der om en Del Spørgsmaal af principiel Karakter er en Del Mindretalsvota fra de to kommunistiske Repræsentanter i Kommissionen; ellers er der, som sagt, Enighed om det foreliggende Forslag, bortset fra nogle uvæsentlige Enkeltheder og et større ret specielt Spørgsmaal, som jeg skal omtale senere, nemlig Afskedigelsesalderen i Statsbanerne. Jeg skylder Kommissionens Medlemmer Tak, ikke blot for det meget store og tidkrævende Arbejde, der er udført, men ogsaa fordi man ud fra forskellige Synspunkter og Ønsker har kunnet slaa af paa principielle Krav og indgaa paa de for en fælles Indstilling nødvendige Kompromisser, hvorved man antagelig ogsaa har gjort det muligt, at det foreliggende Forslag vil faa en forholdsvis let Gang gennem Rigsdagen, saaledes at det snarest muligt maa kunne ophøjes til Lov.

Jeg skal tilføje, at jeg efter at have modtaget Kommissionens Betænkning har ført en Forhandling med de forhandlingsberettede Tjenestemandsoverorganisationer, saaledes som jeg er pligtig til at gøre det efter de gældende Forhandlingsregler, og at der ved denne Forhandling blev udtalt visse yderligere Ønsker og enkelte Beklagelser, men at man dog fra alle de fremmødte Tjenestemandsrepræsentanters Side gav Tilslutning til dette Lovforslags Forelæggelse og stærkt betonede, at man ønskede det gennemført snarest muligt.

Uden at komme ind paa en Gennemgang af dette omfattende Lovforslags mange Detaljer vil jeg knytte en Del Bemærkninger til de vigtigste Punkter i Forslaget.

Lovforslaget er bygget op ganske som den nuværende Tjenestemandslov, og dens Hovedprincipper er bevaret. Saaledes har man fra alle Sider inden for Kommissionen været enig om at opretholde den nuværende Ordning, hvorefter Tjenestemandsstillingen er en varig Stilling, en Livsgerning, for hvilken Vilkaarene er fastsat i Loven og ikke afhængige af en mellem de to Parter indgaaet Overenskomst.

I Tjenestemandslovens første Del, Kapitel 1, som omfatter de almindelige Be-